MOLITVA SLUGE BOŽJEGA NADBISKUPA JOSIPA STADLERA

Poštivam te svim srcem, presveta Djevice,
nada sve svece i anđele nebeske,
kano kćerku vječnoga Oca,
i prikazujem ti svoju dušu
sa svim njezinim silama.

Zdravo Marijo ...

Poštivam te svim srcem, presveta Djevice,
nada sve svece i anđele nebeske,
kano Majku jedinorođenoga Sina,
prikazujem ti svoje tijelo
sa svim njegovim čuvstvima.

Zdravo Marijo ...

Poštivam te svim srcem, presveta Djevice,
nada sve svece i anđele nebeske,
kano ljubeznu zaručnicu Duha Svetoga,
i prikazujem ti svoje srce
sa svim njegovim nagnućima
moleći te da mi od Presvetog Trojstva
isprosiš milosti koje su mi nužne
za moje spasenje.

Zdravo Marijo ...

Postulatura sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera
Josipa Stadlera 5, BiH - 71000 Sarajevo
e-mail: postulatura@gmail.com

Odobrenjem Nadbiskupskoga ordinarijata u Sarajevu
br. 903/2018 od 17. studenoga 2018.
Odgovara: Mons. Pavo Jurišić, postulator

Slika: Anto Mamuša

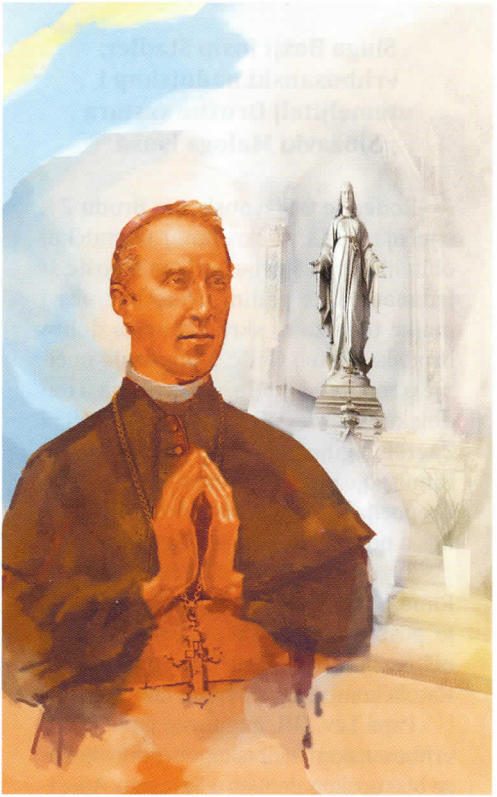

100. obljetnica blaženoga preminuća SLUGE BOŽJEGA JOSIPA STADLERA 8.12.1918. – 8.12.2018.

Sluga Božji Josip Stadler, vrhbosanski nadbiskup i utemeljitelj Družbe sestara Služavki Maloga Isusa

Rođen je u Slavonskome Brodu 24. siječnja 1843. u skromnoj obrtničkoj obitelji Đure i Marije, rođene Balošić. U jedanaestoj je godini ostao bez oca i majke te je za nj skrb preuzela dobra brodska obitelj Oršić. Školovanje počinje u rodnome gradu, nastavlja ga u nadbiskupskome sirotištu u Požegi i Zagrebu, gdje je polazio gimnaziju, i u Rimu, gdje je na Papinskome sveučilištu Gregorijani postao prvo doktor filozofije, a potom i doktor teologije.

Za svećenika je zaređen 1868. u Rimu, nakon čega se vratio u Zagreb, gdje je postao gimnazijski profesor u Sjemeništu, a kasnije i sveučilišni profesor na Katoličkome bogoslovnom fakultetu.

Papa Lav XIII. imenovao ga je 1881. vrhbosanskim nadbiskupom obnovljenoga biskupskog sjedišta u Sarajevu. Apostolskim žarom u Bosni razvija vrlo živu djelatnost na vjerskome, prosvjetnom, kulturnom i nacionalnom polju. U Sarajevu je sagradio vrhbosansku prvostolnicu, bogoslovno sjemenište s crkvom sv. Ćirila i Metoda, kaptol i nadbiskupski dvor. U Travniku je podigao sjemenište i gimnaziju. Istodobno je diljem nadbiskupije dao sagraditi više crkava i ženskih samostana. O njemu se s pravom može reći da je preporoditelj i duhovni obnovitelj Bosne.

Utemeljio je Družbu sestara Služavki Maloga Isusa sa svrhom da vodi skrb za siromašnu i napuštenu djecu, za starije osobe i za siromahe uopće.

Istaknuo se dobrotvornim radom u okviru kojega je u Sarajevu osnovao sirotišta "Betlehem" i "Egipat" za djecu i ubožnicu za starice. Za narod je bio "otac sirotinje". Živio je sveto i isticao se brojnim krjepostima. Bio je iskreno pobožan i revno je molio. Posebno je štovao Presveto Srce Isusovo, kojemu je posvetio i svoju nadbiskupiju. Bio je također veliki štovatelj Blažene Djevice Marije i svetoga Josipa.

Umro je u Sarajevu u 76. godini života na svetkovinu Bezgrješnoga Začeća 8. prosinca 1918. Tijelo mu počiva u sarajevskoj katedrali, u grobu na kojemu su molili papa sv. Ivan Pavao II. (12. 4. 1997.) i papa Franjo (6. 6. 2015.). Crkveni postupak za njegovo proglašenje svetim počeo je u Sarajevu 20. lipnja 2002.